

Óbudai
Egyetem

Czakó Áhím János

Lapland University of Applied Sciences

2021 tavasz

Az Erasmus programra való jelentkezés könnyen és gördülékenyen történt. Azonban a pandémiás helyzet miatt az első helyen jelölt intézménybe nem tudtak fogadni, így lehetőséget kaptam, hogy a másodikként jelölt helyre, Finnországba, a Lapland University of Applied Sciences intézményébe nomináljanak. A partnerintézmény ügyintézője, Sanna egyből nagyon közvetlenül és segítőkészen informált minden tudnivalóról. Minden kérdésünkre tudása szerint igyekezett válaszolni, vagy segítséget nyújtani, hogy hogyan tudunk magunknak utánajárni, ezt a hihetetlen segítőkészségét az egész mobilitás alatt fenntartotta.

Az egyetemről négyen utaztunk ki Finnországba, még az utazás előtt felvettük a kapcsolatot egymással, így kezdtük el az utazást szervezni. Hamar kiderült, hogy Helsinkiiig a legjobb mód a repülő, azonban onnan még további 700 km-t meg kell tennünk, hogy eljussunk Kemibe. Erre van lehetőség vonattal vagy repülővel. Ketten úgy döntöttünk, hogy Oulu-ig közvetlen járáttal tovább repülünk, ahonnan már csak egy másfél órás vonatút választott el minket célunktól. Január 4-én este értünk Kemibe, ahol a vidéki kisváros gyönyörűen kivilágított vasútállomása várt minket, mintha egy karácsonyi képeslapba csöppentünk volna. Az állomáson az egyetem által kiküldött taxiba szálltunk, ami elvitt bennünket a szálláshelyünkre. Itt már három ottani hallgató fogadott minket lelkesen. Elmondták az alapvető tudnivalókat a szállásunkról és a városról.

1 Czako Áhím_Kemi_vasut_2021

A szállást az egyetem szervezte nekünk, egy tágas 3 hálószobás lakást, négyünkre. Alapvetően jól felszerelt lakás volt, amit néhány hét alatt sikerült annyira otthonossá tennünk, hogy azt a kevés időt, amit a programok mellett otthon töltöttünk, kénylemben tehesük. A lakás a városközponttól néhány perc sétára helyezkedett el, valamint a tengerparttól párszáz méterre. Így rendszeresen bejártuk a partot és a

befagyott Botteni-öböl hófedte jegén is sokat túráztunk, közeli szigetekre, félszigetekre. Az egyetem épülete azonban már nem volt ilyen közel. A tömegközlekedés nem túl fejlett a városban, így szinte minden nap gyalog mentünk be az egyetemre, még ha ez a téli hónapokban akár -20 fok körüli hőmérsékletben vagy éppen hófúvásban volt.

2 Czako Áhím_Kemi_tengerpart_2021

Finnországban nehéz jól gazdálkodni, mivel míg a legalapvetőbb élelmiszerek ára nem sokkal magasabb, mint más európai országokban, ha egy tábla csokit, egy üveg bort szeretnénk venni, vagy éppen egy gyorsétteremben szeretnénk enni, az árkülönbségek nagyon szembetűnők. Valamint ha utazni szeretnénk akár csak a környező városokig, hogy megismerjük az országot, rendkívül magasak a tömegközlekedési jegyárak. Szerencsére nagyban segített, hogy az egyetemeken működik étterem, ahol a hallgatók még magyar viszonylatban is jó kedvezménnyel ebédelhetnek. Ezt a lehetőséget gyakorlatilag minden nap kihasználtuk. Viszont ezzel valamint azzal együtt, hogy a mi albérletünk volt a legolcsóbb a cserediákok közül, azt gondolom, hogy ha kényelmesen szeretnénk élni a mobilitás során, szeretnénk kihasználni az ország és a helyzet lehetőségeit, akkor okos gazdálkodással is az ösztöndíj értékének még legalább a felét önrészként rá kell szánjuk az útra.

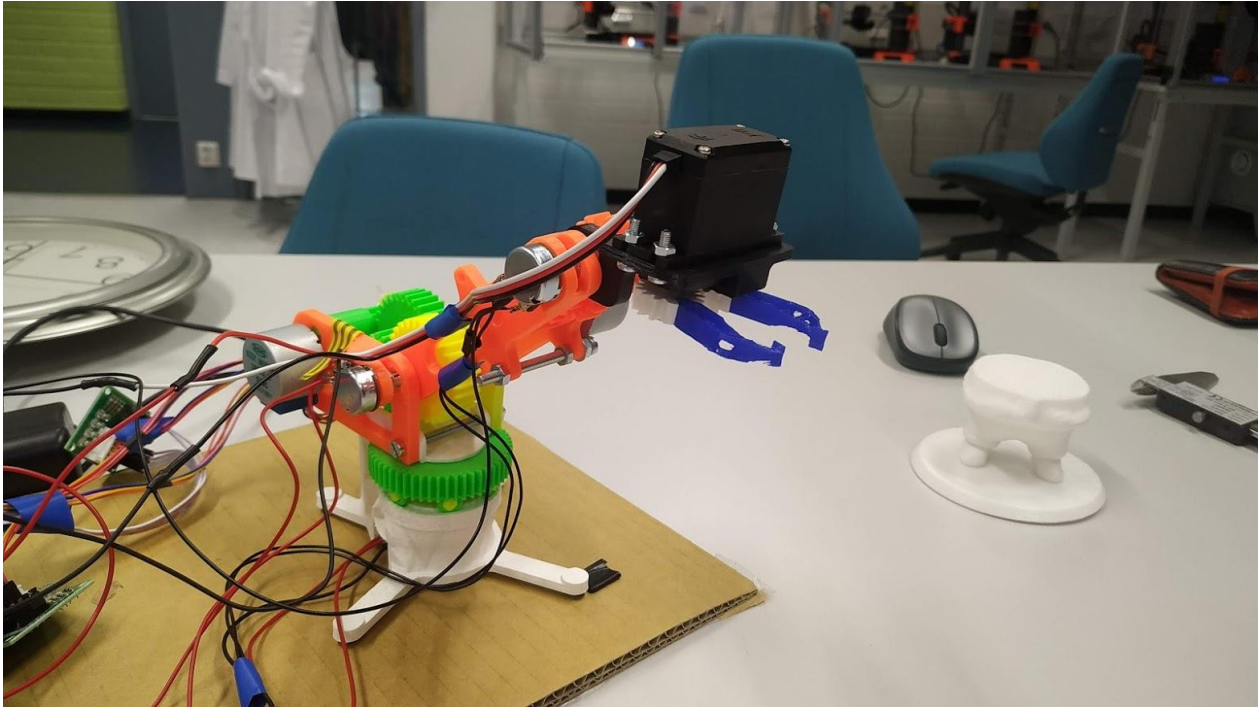
Kemi egy 20000 fős város a Botteni-öböl partján a lappföldi tartományban. Sok látnivalóval nem rendelkezik a kis város, azonban gyönyörű természetes tájakkal rendelkezik, legyenek azok az erdős részek, tavak a város széléin, vagy a még áprilisban is befagyott öböl. A téli hónapokban akár éjszakai túrákra is érdemes kimenni a természetben, hiszen ilyenkor egy-egy tiszta éjszakán látható az északi fény. Első alkalommal kicsit szokatlan és nehézkes lehet a magas hóban túrázás, ahol, ha egy méterrel a kijárt út mellé lépünk már a bokáig érő hó helyett rögtön a térd felé érő hó fogad. De amint legelőször megpillantjuk a csillogó zöld fényt az égen egyből érezzük, hogy megért ennyi kihívást a látvány. Tavasszal is sokat jártunk a természetben, mivel hiába mutatott a hőmérő még mindig mínuszokat, a rengeteg napsütéstől egy vékony dzsekiben kényelmesen éreztük magunkat a szabadban, többször grilleztünk a város széléin elhelyezett fakunyhókban, ahol a város még tűzifát is biztosított az arra járó túrázóknak.

3 Czakó Áhím_Kemi_2021

Egészen véletlenül választottam ezt az egyetemet, az ország vonzott, az intézményről az utazás előtt nem sokat tudtam, de hamar kiderült, hogy jó választás volt. Az egyetem 2014-ben jött létre több korábbi egyetem összevonásával. Egy nagyon modern kampusza van Kemiben, ahol tényleg szívesen töltöttük a napjainkat, akár késő délutánokig. Pedig kontakt óránk alig volt néhány a félév során, részben a covid helyzet miatt, de főként mivel projekt alapú oktatásban volt részünk. Sok anyagot magunknak kellett feldolgoznunk, a számonkérések pedig néhány hagyományos teszt vagy vizsga mellett, inkább összetettebb projektek önálló kivitelezésével történtek. Ezeken a projekteken az egyetem laboratóriumaiban tudtunk szabadon dolgozni a hét bármelyik napján, hiszen szabadon bejárhattunk a termekben, tanári felügyelet nélkül, legyen az 3D nyomtató labor, műhely, vagy CAD labor. Ilyen körülmények között sok motivációval dolgozhattunk a feladatainkon, ha kérdésünk volt bármikor jelezhattük a tanáraink felé, azonban sokszor inkább egymást segítettük, mint hallgatók. Szinte fel sem tűnt így hogy mennyi munkát áldoztunk egy-egy projektre, és mennyit tanultunk így belőle.

A felvett tárgyaim közül három darab a 3D nyomtatásról és az additív gyártás egyéb módjairól szólt, ezeken első kézből tudtunk megtanulni minden egyes eljárást, mivel az egyetemen volt rá módunk hogy kipróbáljuk, használjuk mindet. Egy tárgyam a szélérőművek működéséről szólt, ez csupán elméleti tárgy volt, éppen ezért is ezt élveztem a legkevésbé, azonban még itt is gyakorlati kérdések kifejtéséről szólt a számonkérés. Az utolsó felvett tárgyam pedig az Erasmus Laboratory Project volt, itt egy szabadon választható projektet kellett kivitelezni csoportban. Mi egy kis méretű viszonylag egyszerű robotkart terveztünk meg, gyártottunk le, és programoztunk. Ez volt az a tárgy, amire a legtöbb időt szántunk, rengeteget tanultunk belőle, és remek élmény volt az egyetem által biztosított lehetőségekkel egy ilyen komplex projektet kivitelezni.

4 Czakó Áhím_Kemi_robot_2021

Amikor nem az egyetemen dolgoztunk a projektjeinken, és nem a szabadban töltöttük a szabadidőnket, akkor is szinte mindig a többi cserediák társaságában voltunk. Hétközben is együtt töltöttük a délutánokat, valaki lakásán mindig összeültünk beszélgetni néhányan, film-esteket tartottunk az egész társasággal, hétvégéken beutaztuk a környező városokat. A márciusi sí szünet hétvégéjén egy nagyobb csoporttal még egy faházat is kibéreltünk egy nemmesszi településen, az erdő szélén, ahol kikapcsolódhattunk. Számomra a legmeglepőbb az volt hogy milyen könnyedén összeismerkedtünk mind. Már az első hónapban, amint mindenkinek lejárt a kötelező karantén ideje, rengeteg közös programot szerveztünk. Nagyon szoros kapcsolatok alakultak ki, sokan tervezzük hogy elutazunk egymás országaiba, amint lehetőség nyílik rá.

A kiutazásom előtt is sejtettem, hogy rengeteg jó élménnyel fogok gazdagodni, de nem tudtam, hogy ennyire meg fog tetszeni az ország ahova utaztam, és főleg nem hogy ennyi értékes embert ismerhetek meg.

Szeretnék még részt venni Erasmus programokban. Egy életre szóló élményt ad, és szerintem a legjobb módja valami új felfedezésének és annak, hogy kiszakadjunk a megszokott életünkből.